



Dva čluny opustí Lotosový dům, jeden s Šinem, Namgim a mnou a ten druhý s Kirinem a třemi nelítostně vypadajícími ženami oděnými v červených a bílých róbách kněžek.

Zdá se, že se zprávy o tom, co se stalo v Lotosovém domě, roznesly po celém městě. Míjíme čluny, které plují opačným směrem. Když jejich posádky spatří Šina, ptají se, zda zvěsti nelhaly a zda si skutečně bude brát lidskou dívku. A ještě k tomu nevěstu Mořského boha!

Šin je ignoruje, zavře oči a opře se o před člunu. Místo něj odpoví Namgi zvednutím jednoho pádla. „Lotosový dům konečně bude mít paní!“ zakřičí. Ozve se provolávání slávy.

Nikdo si mě nevsímá, patrně si mě pletou se služkou.

„To se lidé z města vždycky takto zajímají o to, co se děje v domech?“ zeptám se a sleduji Namgiho jak se snaží proplést úzkou zatáčkou kanálu.

Odpoví, až když se mu podaří znovu nabrat kurz. „Duchům často splývá jeden den s druhým, každá malá změna je vzruší. Proto příjezd nevěsty Mořského boha vítají takovou

významnou událostí, je to stejně dobrá výmluva pro oslavu jako každá jiná.“

Když jsem s Maskou, Daiem a Miki procházela městem, vypadalo to, že město se všemi těmi davy na ulicích, lampiony, jídlem a ohňostroji radostně slaví. I v Lotosovém domě byl večírek.

Ne jako doma. Proto nás bohové opustili? Nezajímají se o strasti lidského světa, protože Říši duchů netrápí žádné následky?

A co samotní duchové, copak si nepamatují, jaké to je být lidmi? Copak si nedělají starosti o ty, co zanechali za sebou? Nebo se jejich vzpomínky, jak Namgi naznačil, časem začnou vzdalovat a blednout, čím déle pobývají v Říši duchů?

Před velkou čajovnou postavenou na kanále se shromáždí lidé a strkají se, aby zahlédli náš člun. Nejsem si jistá, ale myslím, že v davu vidím chlapce s hustými vlasy a s miminkem na zádech.

„Je pravda, že záležitosti jistých domů zajímají duchy více než ostatní,“ pokračuje Namgi bezstarostně. „Ve městě Mořského boha je osm velkých domů, všechny mu slouží. Šin je hlavou toho nejmocnějšího, domu, ke kterému všichni ostatní vzhlíží pro radu a řád. Zatímco třeba Dům duší chrání zájmy duchů a Tygr a Jeřáb zase zájmy vojáků a učenců, Lotosový dům chrání zájmy bohů.“

„A bohové chrání lidi,“ řeknu.

Vím, že jsem zaujala Šinovu pozornost, jelikož se pomalu posadí a důkladně si mě prohlíží. Člun se ponoří hlouběji do vody a já se chytím sedátka a opřu si nohy o dřevěná prkna.

Asi bych ho neměla rozčilovat. Naše spojení – pokud tomu tam mohu vůbec říkat – je přinejmenším provizorní.